

Toruń 20.09.2024 r.

Dr hab. Henryk Nowicki, prof. UMK
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w
Toruniu

Recenzja pracy doktorskiej Pani Magdaleny Falkowskiej
Granice swobody zawierania umów w sprawie zamówień publicznych
przygotowanej pod kierownictwem naukowym dra hab. Marii Boratyńskiej,
Wydział Prawa i Administracji,
Uniwersytet Warszawski,
Warszawa czerwiec 2024r.

Podstawa prawna:

- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.);
- umowa o dzieło z dnia 6.05.2024 r. zawarta pomiędzy Uniwersytetem Warszawskim, reprezentowanym przez Dziekana Wydziału Prawa i Administracji dr hab. Witolda Kurowskiego, prof. UW a dr hab. Henrykiem Nowickim, prof. UMK.

1. Tytuł rozprawy, wybór tematu i zakres rozprawy /Ocena koncepcji, struktury i metodologii rozprawy

Tytuł recenzowanej rozprawy doktorskiej został sformułowany w sposób poprawny i dotyczy jednego z zagadnień systemowych prawa zamówień publicznych. Podjęte badania, prezentowane w dysertacji, należy uznać za bardzo interesujące i ważne z teoretycznego jak i praktycznego punktu widzenia. Prezentowane badania dotyczą bowiem instytucji „umowy w sprawie zamówienia publicznego”, której zawarcie musi być poprzedzone procedurą określoną przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych. Obligatoryjność zastosowania procedur regulowanych normami ustawy Prawo zamówień publicznych wynika bezpośrednio z jej przepisów (zob. np. art. 7 pkt 25 w związku z art. 7 pkt 32 i art. 457 Pzp). Ważnym dla badań objętych tematem dysertacji jest treść art. 8 Pzp, odsyłająca do uzupełniającego stosowania przepisów Kodeksu cywilnego, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Już te przywołane fakty przesądzają o złożoności podjętego tematu badawczego i jego „międzygałęziowym” umiejscowieniu. Oczywistym jest również uwzględnienie, w prowadzonych badaniach, aktualnie obowiązującego prawa Unii Europejskiej, które stanowi integralną część polskiego porządku prawnego zamówień publicznych.

Układ wewnętrzny, podział na rozdziały i podrozdziały przyjęty w rozprawie należy uznać za właściwie ujęty i podporządkowany przyjętemu tematowi badawczemu. Praca składa się z wprowadzenia, ośmiu rozdziałów, zakończenia oraz wniosków końcowych. Dodatkowo praca zawiera bibliografię oraz inne wykazy wskazane przez autora jako niezbędne dla właściwego ukształtowania dysertacji. W pracy umieszczono wykazy skrótów, których zamieszczenie można uznać za zbędne ze względu na fakt, że znaczna część jest oczywista. Rozległość wykorzystanych źródeł należy ocenić bardzo pozytywnie. Strona formalna wykorzystania literatury oraz orzecznictwa również zasługuje na poprawną ocenę. Jednym z mankamentów w zakresie powoływanej literatury jest brak wykorzystania niektórych publikacji z zakresu prawa publicznego, a które to publikacje ściśle odnoszą się do analizowanego tematu badawczego.

We wstępie autorka dokonuje uzasadnienia wyboru tematu badawczego wskazując, że: „poszukiwanie elementów zasady swobody umów i określenie granic tej swobody z norm prawa zamówień publicznych nie zostało do tej pory poświęcone opracowanie o charakterze monograficznym” (s. 11). Dalej wskazuje na „kompleksowe przedstawienie granic swobody umów w prawie zamówień publicznych może okazać się również pomocne w procesie stosowania prawa...”. Słusznie autorka w przyjętej konstrukcji prowadzonych badań wskazuje

na ewolucję prawa zamówień publicznych, które zmierza do regulacji interdyscyplinarnej obejmującej procedury zakupowe, zawierania umów i ich realizacji oraz takie zagadnienia jak zrównoważony rozwój i aspekty pozazakupowe (s. 12). Autorka wskazuje, że „główna teza rozprawy nawiązuje do jej tytułu „Granice swobody zawierania umów w sprawie zamówień publicznych” i odnosi się do poszukiwania i klasyfikowania granic swobody umów charakteryzujących grupę umów funkcjonujących pod wspólnym pojęciem umowy w sprawie zamówienia publicznego” (s. 15). Dalej Autorka przyjmuje, że dokona analizy swobody umów poprzez podział w oparciu o zasady wynikające z kodeksu cywilnego takie np. jak zasady współżycia społecznego czy właściwość stosunku prawnego. Istotnym, z badanego punktu widzenia przyjętego przez autorkę, jest wskazanie przez ustawodawcę na ograniczenie swobody umów, którym może być ustawa.

Autorka recenzowanej rozprawy doktorskiej prowadząc badania naukowe wykorzystwała podstawowe metody badawcze właściwe dla tego typu badań, wśród nich należy wskazać na metodę dogmatyczną, historyczną oraz empiryczną (s. 17). Badania ujęte w dysertacji prowadzone z wykorzystaniem metody dogmatycznoprawnej służą głównie zdefiniowaniu podstawowych pojęć odnoszących się do prowadzonych badań oraz umiejscowieniu prawa zamówień publicznych w systemie prawa. Metodę historyczną, jak wskazuje autorka, zastosowano przy przedstawieniu zmian zachodzących w obrębie poszczególnych instytucji prawa zamówień publicznych. Autorka posługuje się również metodą empiryczną, szczególnie wtedy gdy analizuje poszczególne działania wykonawców i zamawiających, a które to działania są podstawą do formułowania poglądów odnoszących się do problemu badawczego. Posłużenie się metodą empiryczną jest dodatkowym walorem rozprawy, a przedstawione stany faktyczne pozwalają lepiej zrozumieć istotę problemu będącego przedmiotem badań. Zastosowanie metody empirycznej przejawia się, w recenzowanej rozprawie, również w bardzo szerokim wykorzystaniu orzecznictwa, w tym; Trybunału Sprawiedliwości i opinii Rzeczników Generalnych oraz Trybunału Konstytucyjnego oraz sądów polskich. Autorka wskazuje na szczególną rolę orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej. W dysertacji właściwie zastosowano przywołane metody badawcze. Pewien niedosyt, w zakresie przedstawionych badań, może wynikać z braku zastosowania metody prawnoporównawczej.

Pozytywnie należy ocenić przyjętą systematykę pracy, która stanowi osiem rozdziałów tzw. „merytorycznych” prowadzących do sformułowania treści zakończenia i wniosków końcowych. W pierwszym rozdziale autorka przedstawiła badania odnoszące się do

cywilnoprawnych i administracyjnoprawnych aspektów prawa zamówień publicznych, które mają służyć uporządkowaniu wywodów i stanowią punkt wyjścia dla dalszej analizy prowadzonych założeń badań. Na szczególną uwagę zasługują prezentowane badania odnoszące się publiczno- lub prywatnoprawnego charakteru prawa zamówień publicznych (s. 28). Treść drugiego rozdziału prezentuje badania Autorki dotyczące umowy w sprawie zamówienia publicznego, które głównie służą wyjaśnieniu pojęć terminologicznych, w tym definiowaniu poszczególnych pojęć odnoszących się do przedmiotu badań. Rozważania w tej części rozprawy koncentrują się na pojęciu zamówienia publicznego oraz czy tak określona umowa ma charakter umowy nazwanej czy też nienazwanej. Kolejny rozdział przedstawia badania dotyczące ewolucji prawa zamówień publicznych w kontekście swobody umów. Na uwagę w treści tego rozdziału zasługują te, które dotyczą już współczesnego porządku prawnego, czyli akty prawne wprowadzane o okresie międzywojennym oraz ustawy regulujące udzielanie zamówień publicznych wydawanych od roku 1994. Ważnymi dla prowadzonych badań wskazanymi w tytule dysertacji są badania przedstawione w rozdziale czwartym dotyczące swobody umów jako fundamentalnej zasady prawa prywatnego. Jest to w zasadzie przegląd poglądów doktryny z tym związanych, chociaż tak jak wskazuje autorka wolność umów nie jest absolutna, a jej ograniczenia powinny być uzasadnione i jednoznacznie wyrażone w ustawie (s. 87). Dalsze badania, tak jak zapowiedziała Autorka, zawarte w rozdziale piątym odnoszą się do ustawy jako granicy swobody umów w sprawie zamówień publicznych. Treść tego rozdziału ma zróżnicowany charakter, gdyż rozważaniom ogólnoteoretycznym dotyczącym ustawowej granicy swobody umów towarzyszą bezpośrednie odniesienia do treści ustawy Prawo zamówień publicznych. Słusznie Autorka analizując przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych przyjmuje i określa ograniczenia jako kreujące nakazy i zakazy, następnie wskazuje na aspekt podmiotowy zamawiającego, którego udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jest określony przepisami ustawy Pzp. Właściwym jest również wskazanie na ustawowe granice swobody umów na etapie przygotowania postępowania, prowadzenia postępowania oraz kształtowania treści umowy. Podobnie należy ocenić rozważania dotyczące unieważnienia postępowania oraz formy umowy w sprawie zamówienia publicznego. Uwzględniając prowadzone badania objęte recenzowaną rozprawą pozytywnie należy ocenić umieszczenie rozdziału dotyczącego zasady współzycia społecznego, ze szczególnym jej odniesieniem do swobody umów (umów w sprawie zamówienia publicznego). Prowadzone, w tej części rozprawy, rozważania są bardziej złożone co do ich istoty, jednak z

uwagi na zakres rozprawy oceniam je jako wystarczające dla prowadzonych badań i konkluzji końcowych. Uwaga powyższa dotyczy również rozważań nad zasadami prawa zamówień publicznych jako zasady współżycia społecznego. W przypadku prezentacji prowadzonych badań, a odnoszących się do natury stosunku prawnego, autorka zawarła w początkowej części tego rozdziału pogląd zasługujący na jego podkreślenie „Charakterystyczny dla umowy w sprawie zamówienia publicznego pierwiastek publicznoprawny może stanowić o szczególnej jej naturze” (s. 277). Ten pogląd ja bym zmodyfikował tylko poprzez wykreślenie wyrazu „może”, reszta się zgadza. Na uwagę zasługują również prowadzone rozważania, które autorka uznała za ważne i istotne dla tematu badawczego, na szczególną uwagę zasługują uwagi odnoszące się do: celu publicznoprawnego jako źródła ograniczenia swobody zawierania umów w sprawie zamówienia publicznego; wolności gospodarczej i zasady efektywności ekonomicznej. Kończącą częścią prezentowanych badań jest przedstawienie faktycznych (pozaprawnych) ograniczeń swobody umów, wśród których autorka wskazuje, między innymi, na faktyczną nierównorzędność stron umowy, siłę negocjacyjną stron umowy oraz nierówność wiedzy o prawnych i ekonomicznych skutkach umowy. Podsumowaniem prezentowanych badań jest zakończenie oraz wnioski końcowe. Treść tej części dysertacji odpowiada treści prowadzonych badań oraz wcześniej formułowane uwagi i zgłaszane wnioski przez autorkę, stanowi właściwe podsumowanie przyjętych założeń badawczych.

Prezentowane badania w poszczególnych rozdziałach dysertacji są podporządkowane przyjętej tezie badawczej oraz formułowanym problemom badawczym, również formułowanym w treści poszczególnych rozdziałów. Treści zaprezentowane w dysertacji należy uznać za właściwie ujęte i służące przedstawieniu wszystkich istotnych zagadnień odnoszących się do podjętych badań naukowych. Publikowana treść badań służy konsekwentnie wyjaśnieniu i uzasadnieniu przyjętej tezie badawczej, a prowadzone badania należy uznać za ważne zarówno z teoretycznego jak i praktycznego punktu widzenia.

II. Uwagi szczegółowe odnoszące się do zawartości merytorycznej dysertacji

Zgłoszone uwagi, w tej części recenzji, nie stanowią polemiki z treściami rozprawy prezentowanymi przez Autorkę. Są to uwagi, które można rozważyć przy ewentualnej publikacji rozprawy w formie monografii.

Zdefiniowanie, przez autorkę, założenia badawczego jako dokonania analizy swobody umów wynikający z kodeksu cywilnego, a bardziej szczegółowo opisany we wstępie na stronach 15-17, może budzić pewne wątpliwości z punktu widzenia istoty i zakresu regulacji Prawa zamówień publicznych. Podstawową uwagą jest fakt, że przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych w zdecydowanej większości wprowadzają przepisy określające procedury, które musi dopełnić podmiot obowiązany do jej stosowania chcący nabyć określone dostawy, usługi lub roboty budowlane. Umowa w sprawie zamówienia publicznego jest zawierana dopiero po przeprowadzeniu tychże procedur i spełnieniu szeregu wymogów określonych przepisami ustawy, same umowy prawodawca ujmuje w tylko w niewielkiej części przepisów. Zamawiający to podmioty publiczne (w zdecydowanej większości organy administracji publicznej), które działania zakupowe podejmują w celu realizacji zadań publicznych. Oznacza to podporządkowanie dokonywania zakupów realizowanym zadaniom publicznym. Dodatkowym zagadnieniem jest właściwość organów podejmujących poszczególne rozstrzygnięcia, w związku z prowadzonym postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego, a ich właściwość (szczególnie dotyczy to samorządów terytorialnych np. rada, wójt, prezydent). Organ podejmujący decyzję o wszczęciu procedury zakupowej musi działać na podstawie i w granicach prawa, a tym samym jego działania muszą być zgodne z jego właściwością. Wszczęcie procedury zakupowej rodzi po stronie zamawiającego określone zobowiązania, a zakończenie tej procedury może odbyć się tylko poprzez zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego lub jego unieważnienie. Ustawodawca jednoznacznie określił przesłanki obligatoryjne i fakultatywne unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, co w oczywisty sposób ogranicza swobodę działań w tym zakresie zamawiającego. Podobnie ustawodawca ogranicza samodzielność zamawiającego związaną z realizacją umowy i jej ewentualną modyfikacją.

Działania zamawiającego muszą zawsze być realizowane na podstawie i w granicach prawa. W tym zakresie należy mieć na uwadze, między innymi, dyspozycję art. 8 Pzp, który jednoznacznie wskazuje na odwołanie do stosowanie przepisów kodeksu cywilnego, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. W zakresie objętym tematem rozprawy wielokrotnie przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych stanowią inaczej, nie wspominając już o przepisach regulujących kompetencje poszczególnych organów reprezentujących zamawiającego w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Formułowanie założeń typu: „zasadniczo w doktrynie przyjmuje się, że umowa w sprawie zamówienia publicznego korzysta z zasady swobody kontraktowej wyrażonej w prawie cywilnym, którą jednak ograniczają przepisy samej ustawy PZP” należy uznać za kontrowersyjne. Autorka w zbyt małym zakresie odwołuje się do literatury z zakresu prawa publicznego i tym samym formułowany pogląd o „zasadniczości” wydaje się wątpliwy (zob. np. M. Kania, Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym. Studium administracyjnoprawne, Katowice 2013; J. Boć, L. Dziewięcka-Bokun, Umowy w administracji, Wrocław 2008). Chociaż dalej autorka wskazuje, że umowa w sprawie zamówienia publicznego służąc celom publicznym doznaje ograniczenia swobody na każdym etapie procedur, poczynając od przygotowania postępowania, wyboru kontrahenta na wykonaniu umowy kończąc. Zatem Autorka, określając tezę badawczą, przyjmuje za oczywiste ograniczenia swobody umów regulowanych przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych wskazując, że to zagadnienie nie może być przedmiotem tezy formułowanej w dysertacji. Tak przyjęte założenie badawcze zmusza Autorkę do wskazania „granic swobody zawierania umów w sprawie zamówień publicznych”. Przyjęte założenie badawcze zostało prawidłowo przedstawione i właściwie dowodzone.

III Uwagi odnoszące się do kwestii formalnych

Strona formalna recenzowanej rozprawy nie budzi większych uwag. Sam tytuł rozprawy został sformułowany poprawnie. Podobnie oceniam układ wewnętrzny rozprawy z podziałem na rozdziały, które wszystkie kończą się podsumowaniem co należy ocenić bardzo pozytywnie. Pozytywnie oceniam pozostałe elementy konstrukcji rozprawy tj. podział na podrozdziały, zaprezentowane skróty, bibliografię oraz ujęte wykazy (wykazy traktuję jako części bibliografii).

Jak wyżej wskazałem Autorka posłużyła się również metodą empiryczną, a w odniesieniu do metody prawnoporównawczej powtórzę uwagę wyżej zgłoszoną o pewnym „niedosyć” w zakresie prezentowanych badań. Zastosowanie metody dogmatycznoprawnej jest oczywiste w przypadku dysertacji z zakresu nauk prawnych, a jej wykorzystanie w recenzowanej rozprawie jest tym bardziej uzasadnione ze względu na prowadzone badania o charakterze systemowym i dotyczące podstawowych instytucji prawa. Treść rozprawy i prezentowane wyniki badań jednoznacznie wskazują na umiejętny dobór i właściwe zastosowanie metod badawczych.

Elementem wstępu jest również krótka prezentacja treści prezentowanych w poszczególnych rozdziałach dysertacji, który to podział należy również pozytywnie ocenić. Za wartościowe, w konstrukcji rozprawy, należy ocenić umieszczanie w każdym rozdziale jego podsumowania, co znacznie ułatwia „odkodowanie” toku prowadzonych badań i formułowanych wniosków.

Proponuję unikania (w przypadku publikacji) sformułowania, które zawarte zostało w tytule podrozdziału 2.2 .. (stanowisko własne). Przyjmuję, że wszystkie poglądy, bez odesłania do innego autora, prezentowane w rozprawie są poglądami Autorki. Takie sformułowanie uważam za zbędne i mogące wprowadzić czytającego w zakłopotanie.

Określając tezę rozprawy autorka wskazała, że jej badania odnosi do „umów charakteryzujących grupę umów funkcjonujących pod wspólnym pojęciem umowy w sprawie zamówienia publicznego”. W tym przypadku i innych podobnych należało jednoznacznie wskazać jakie umowy autorka będzie badała. W kwestiach terminologicznych też proponuję większą dyscyplinę pojęciową.

Za ważne należy uznać, sformułowane przez Autorkę, postulaty *de lege ferenda*. W pracy wykorzystano bardzo poprawnie i szeroko literaturę przedmiotu (375 pozycji) oraz akty prawne: Unii Europejskiej (15 aktów prawnych) prawa polskiego (39 akty prawne). Bogato wykorzystano orzecznictwo odnoszące się do analizowanego tematu badawczego, w tym Trybunału Sprawiedliwości (58), opinie Rzeczników Generalnych (3), Sądu Najwyższego (56), sądów administracyjnych (17), sądów powszechnych (20), Krajowej Izby Odwoławczej (107). Tak szeroki dobór i wykorzystanie wskazanych źródeł (i wielu innych) służyło właściwemu prowadzeniu prezentowanych badań naukowych.

Wyniki prowadzonych badań naukowych zostały przedstawione w sposób poprawny językowo i logiczny, konsekwentnie służą przedstawieniu problemu badawczego oraz osiągnięciu założonego celu dysertacji. Konstrukcja pracy w sposób poprawny odpowiada jej tematowi i zakresowi prowadzonych rozważań.

Autorka recenzowanej rozprawy w szerokim zakresie wykorzystwała rozważania doktryny oraz orzecznictwo odnoszące się do przedmiotu prowadzonych badań naukowych. Odwoływanie się do poglądów doktryny służyło, w pierwszej kolejności, szerszemu i wielopłaszczyznowemu przedstawieniu pojęć i instytucji z zakresu prawa zamówień publicznych, które są ściśle powiązane z tematem badawczym dysertacji. Zgłaszane wnioski mają również istotne znaczenie dla polskiego prawodawcy w związku z prowadzonym przeglądem funkcjonujących

przepisów z zakresu prawa zamówień publicznych oraz pracami nad nowelizacją ustawy Prawo zamówień publicznych.

Temat badawczy przyjęty w recenzowanej dysertacji należy uznać za oryginalny problem naukowy, który został przedstawiony w sposób właściwy dla badań naukowych. O wysokim poziomie prowadzonych badań świadczy również szerokie ich oparcie na właściwej analizie literatury naukowej oraz bardzo bogate wykorzystanie orzecznictwa bezpośrednio związanego z tematem badawczym. Dodatkowym atrybutem prowadzonych badań i ich prezentacji jest oryginalność podjętego tematu, który w literaturze nie został poddany tak szerokiej i wielopłaszczyznowej analizie naukowej. Przedstawiony problem badawczy został właściwie ujęty w prezentowanych badaniach, a formułowane wnioski oraz uwagi *de lege ferenda* przesądzają o osiągnięciu i zrealizowaniu celu badawczego przyjętego we wstępie dysertacji. Prowadząc badania w zakresie przyjętego problemu badawczego Autorka wykazała się ogólną wiedzą teoretyczną z zakresu prawa. Przeprowadzona analiza naukowa tematu badawczego potwierdziła wiedzę teoretyczną Autorki w zakresie publicznego prawa gospodarczego. Dodatkowo prowadząc badania naukowe w sposób właściwy i w zakresie niezbędnym dla analizy problemu badawczego Autorka właściwie korzystała z dorobku prawa konstytucyjnego, prawa administracyjnego materialnego, prawa finansowego, prawa cywilnego oraz prawa handlowego. Treść opublikowanych badań i zastosowane metody badawcze wskazują na umiejętność Autorki do właściwego korzystania z dorobku doktryny wskazanych powyżej gałęzi i dziedzin prawa. Przyjęta kompozycja pracy oraz dobór poszczególnych zagadnień objętych przedmiotem badań należy uznać za poprawny i świadczący o samodzielności badawczej Autorki. Przedstawione badania i zakres dokonanej analizy poszczególnych zagadnień, w tym odwołania do dorobku doktryny i judykatury, świadczą o samodzielności i dojrzałości badawczej Autorki. Formułowane wnioski oraz zgłaszane uwagi *de lege ferenda* potwierdzają zdolności Autorki do prowadzenia samodzielnie badań naukowych.

Podjęty temat badawczy uznaję za atrakcyjny, a prowadzone badania za ważne, szczególnie w kontekście zapowiadanych dalszych zmian w Prawie zamówień publicznych. Warto może pogłębić i uszczegółowić uwagi *de lege ferenda*. Atrakcyjność publikowanych badań naukowych każe mi zgłosić Autorce rozważenie publikacji rozprawy w formie monografii, która obok oczywistego wpływu na dalsze badania naukowe z zakresu prawa zamówień publicznych, będzie miała ważne znaczenie dla praktyki funkcjonowania rynku zamówień publicznych. Zgłoszone uwagi sformułowane w recenzji mają charakter pewnych postulatów

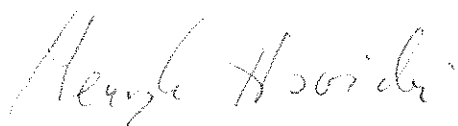
skierowanych do Autorki, których uwzględnienie mogłoby wpłynąć, zdaniem recenzenta, na jej większą czytelność i atrakcyjność.

W ramach przygotowanej recenzji w pełni uznaję samodzielność badawczą Autorki i nie zgłaszam dalszych uwag o charakterze polemicznym z prezentowanymi w dysertacji.

IV Wniosek końcowy

Recenzowana rozprawa doktorska Pani Magdaleny Falkowskiej, tytuł: „Gwarancje swobody zawierania umów w sprawie zamówień publicznych” stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego. Prowadząc badania naukowe przedstawione w recenzowanej rozprawie doktorskiej Autorka wykazała się ogólną wiedzę teoretyczną z zakresu dyscypliny naukowej prawo. Przyjęty temat badawczy, wskazanie celu badawczego, poprawne określenie tezy badawczej, konstrukcja rozprawy, przyjęte metody badawcze, przeprowadzona analiza oraz sformułowane wnioski świadczą o umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Recenzowana rozprawa, w mojej ocenie, spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorskim, które zostały określone w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.). Przyjęty temat badawczy i jego przedstawienie stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego mającego również bardzo ważne znaczenie dla praktyki stosowania prawa zamówień publicznych.

Rozprawa może stanowić podstawę dopuszczenia Pani Magdaleny Falkowskiej do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora nauk prawnych.

Dr hab. Henryk Nowicki, prof. UMK